Тебе побачив я — і вмить запаленів,
Знайомства давнього шукаючи в незнаній,
І щічки розцвіли у відповідь рум'яні,
Як роза, що вітрець їй перса відслонив.

Лиш пісню почала — сльозу я вже зронив.
Твій голос у душі черкнув найглибші грані,
Мов ангел на ім'я назвав її в тумані
І в дзвін небесний їй спасіння продзвонив.

О люба! Не відводь осяяного зору,
Як схвилював тебе мій погляд, голос мій!
Ні долі не боюсь, ні людського докору,

І не страшне мені кохання без надій!
Хай з іншим шлюб земний ти візьмеш без опору —
Небесний шлюб господь судив нам, зрозумій.

Переклад: Максим Рильський